

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6
Három hónapra	3
Egy hónapra	1
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Plettz Fer Pál könyvnyomdája Nagybecskerek. Uriticza 276. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A „Bánság“ germanizációja.

Nagy-Becskerek, augusztus 17.

(*) Egy bihari utas azt a lelkiismeretes fáradságot vette magának, hogy a Maros és a Duna közét beutazva, magyar érzéssel és magyar szemekkel tekintett körül a régi, osztrák császári vojvodinán és az így tapasztalt benyomásai felől nyilatkozik meg egy nagyváradi lapban. Valóságos politikai carmen lugubret ír arról az általa észlelt helyzetről, arról a benyomásról, hogy az újabb alkotmányos élet huszonötödik évében is megtalálta, alig változva, a régi osztrák császári vojvodinát nálunk . . .

Egyszerre bántó és lehangoló reánk nézve, ezeket a különben tízes magyarsággal írott sorokat olvasni és hatáskörük miatt itt-ott nem látnók ki a sorok közül a fejtetes itéletet, el kellene hogy hagyjon minket minden nemzeti ideális becsvágyunk és annak a fáradságos megmunkálásában, hogy ez a föld ne csak államjogilag de nyelvben is magyar legyen, elvesztenők minden bizalmunkat becsületes munkának sikere iránt.

Mert ha a tulszáiban is főleg magyarsági szempontból író turista szavaiból azt látjuk kiötleni szembe-
szökőleg, hogy a Bánságban utazó magyar embert első sorban és leg-
kinosabban az lepi meg, hogy ez ország rész intelligenciája csaknem teljesen magyartalan, — akkor kinek

lesz elég önbizalma a magyarosítási törekvések munkájához?

Mert ha e lehangoló sorok azt adják tudunkra, hogy a régen itt folyt germanizációnak olyan erős volt a gyökere, hogy még máig is hatalmában tartja a társadalom nagyobb részének nyelvét és szellemét, — akkor kinek nem jut eszébe, hogy a huszonöt évén át folytatott magyarosítási küzdelemnek éppen semmi vagy nagyon kevés eredménye volt?

E kétségtelenül deprimáló hatású felszólalásnak sem élet venni nem akarjuk teljesen, sem pedig hatását közömbösíteni, hanem azzal a rendszeres ébrentartással — mely lapunk programjának ugyszólva gerinczét adja — ismét inteni, figyelmeztetni kívánunk, hogy mi itt, ez exponált vidéken magyarokul és faji hivatásunk magaslatán élve élni el ne mulasszunk egy percet se. Mert ha mi megfeledekezünk arról, hogy magyar voltunk e vidéken minő kötelezettséget és szívesen hordott terhet ró reánk, akkor olyan panaszok előtt, — hogy a magyar kultúra e földön, mondhatni, egészen idegen, hogy azok a jóakaró kezdeményezések, amiket lelkes hazafiak (magyar tanfelügyelők, papok, tisztviselők, írók) a magyar nemzeti művelődés érdekében elkövettek, csaknem olyan nyomtalanul veszteken el a „vojvodinai“ társadalom kebelében, mint az Atlasz hegyekből a Saharába tévedt patakok, — minő tényekkel állunk szemtől szemben?

Hiszen így tünnünk kellene még pedig szó nélkül az olyan megjegyzéseket is, hogy még az idetelepített magyarságot is elnyeli a német közszellem; hogy az idekerült, fiatal állami hivatalnokok, közigazgatási tisztviselők, honorácziórok — rendszeren beházasodnak egy-egy bánáti családba, ezzel együtt elfogadják a társaság nyelvét: a németet s lassanként maguk is áldozatai lesznek a germanizációnak, olvasói a délmagyarországi német czájtungoknak s akaratlan istápolói a megrögzött régi határvidéki svarczgelb tradícióknak.

Ezt pedig pillanatra sem türethetők el, különösen mi itt Torontálban, ha a közszellem megváltozására, magyaros jellegének szembetűnő voltára elkövetjük egyenként és együtt véve mindazt, mit a saját hatáskörünkben reakció nélkül — vagy ha kell azzal is, — a nemzeti becsület megtenni parancsolja.

Ha csak végső és komoly szükségben beszélünk németül.

Ha a német kulturáról tudomást sem veszünk akkor, a mikor az a családok beléletében a hivatásszerű magyar kulturának megőrlőjévé szegődik.

Ha megértetjük az anyával, a serdülő hajadonnal, hogy az ő magyar beszédük, az ő magyar voltuk, milyen kimeríthetlen forrásává lehet a magyar szó és a magyar érzés terjedésére, kiirthatlanul domináló voltára.

A „TORONTÁL“ TÁRCZÁJA.

A gyanu.

— A „Torontál“ eredeti tárczája. —

Paróka ur egy szép napon észrevette, hogy klubbjában, a háta mögött nagyokat kacagnak rajta s elég sűrűn, rossz élceket is faragnak rá.

Paróka ur szokott éles elműségével azonnal gondolkodni kezdett a rendkívüli körülmény felett, mely őt különösen meglepte, s minden áron rá akart jönni a dolog nyitjára.

Nem ment nehezen.

Mert hát azokban az élcezekben, melyeket a háta mögött faragtak, s a melyek véletlenül az ő füléig is elhatoltak, a következő dolgok szerepeltek: Paróka ur neje, Parókané asszony, Paróka ur kopasz feje, két szarv és az asszonyi fufangosság.

Paróka ur tehát mindezekből szépen összekombinálta, hogy bizonyos galád rágalmazó nyelvek, melyekről ő is tudta, hogy azok mindenütt s minden időben megteremnek, azzal vádolják nejét, hogy az hűtlen lett hozzá, s lépten nyomon megcsalja őt.

Paróka ur természetesen nem hitt a mendemondának. Tudta, hogy a szárnyaló hír,

mindig tulos. De tudta azt is, hogy a harszt rendes körülmények között csak akkor zörög, ha a szél is fújja.

Szive összeszorult, s szemei könyekkel teltek meg, ha arra gondolt, hogy a híreknek igaz alapjuk is lehet.

De aztán erőt vett magán.

— Mindegy — gondola — történjék bár mi, meg kell tudnom a valót! . . .

Es e naptól kezdve feltűnően szemmel kezdte tartani feleségét. Figyelemmel kísérte annak minden mozdulatát, s minden lépését. S mindezt oly makacsul, s folytonos következetességgel tette, hogy Parókané asszony is észrevette, s ő maga is komolynak tartotta a dolgot, és már harmadnap titokban megírta a következő néhány sorból álló levelet:

„Kedvesem! Maradj lehetőleg távol. Férgem gyanakszik s kémleli minden lépésem. Ha a veszély elmúlt, majd értesítelek.“

A levél egy bizonyos Alfréd ur nevére volt címezve, a ki köztudomásulag az atletikai klub bajnoka, másodsorban miniszteri titkár, s a ki a hozzá intézett levelet Parókané meghitt komornájának jószívű segítségével kézhez is kapta.

*

Paróka ur egy heti kémkedés után, mivel semmi, de éppen semmi eredményre

nem tudott vergődni, már-már fel készült adni a csatát, s beismerni, hogy vereséget szenvedett.

Hiába gyanusította nejét.

Egyrészt végtelen boldogsággal töltötte el ez a tudat, másrészt azonban szörnyen nyomorultnak érezte magát. Bántotta a lelkiismeret azért, hogy nejét ártatlanul gyanusította.

Csaknem bocsánatot is kér már ezért nejétől, midőn egyszerre rendkívüli dolog történt.

Paróka ur egyszerre, váratlanul és egészen hirtelen nyomra jutott.

Észrevette ugyanis, hogy neje feltűnően jól érzi magát egy incifinci joggyakornokocskataárságában, a kivel egy idő óta lépten-nyomon találkoznak. A joggyakornokocskahévvél udvarol, ugyannyira, hogy mindannyiszor szinte kipirul belé s Parókané látható kedvteléssel nyugtatja rajta tekintét.

Paróka ur tehát ismét figyelni kezdett és pedig kettőzött buzgalommal.

S egyre többet látott.

Egy estén együtt jöttek haza a színházból. Velük volt a gyakornokocská is, a ki, midőn az utcára érték, elég vakmerő volt a vézna karját felajánlani Parókané asszonynak.

S Parókané elfogadta.

Mikor aztán következetes szívósággal mindezt napról-napra igyekeznünk keresztülvinni, akkor minket hidegen fognak hagyni a nagyváradi turista most annyira megszegyenítő vádjai, mert itt mi mindent megtevének, a mivel a mi világunkban magyar águnknak tartozánk.

A közigazgatás reformálására vonatkozó törvényjavaslatok már elkészültek a belügyminiszteriumban. E javaslatok összesen hetet foglalnak magukban. A hét javaslat, mely jobbra már készen van, úgy, hogy a többi miniszteriummal is közölhető a végső számítás végett a miniszterelnök hazaérkezése után a minisztertanács elé kerül, a következő: 1. A megyei közigazgatási tisztviselők; 2. a tisztviselők hatásköre; 3. szolgálati pragmatika és fegyelmi eljárás; 4. a megyei önkormányzat; 5. a megyei közigazgatási bizottságok; 6. a közigazgatási bíraskodás; 7. a gyám- és gondnoksági ügyek szabályozása.

Gajári Ödön kereskedelmi államtitkár. Illetékes politikai körökben a „M. H.” az új kereskedelmi miniszter leendő államtitkárául legujabban Gajári Ödönt emlegetik.

A tápél választás. Zsilinszky Mihály csongrádi főispán elrendelte a vizsgálatot Albertényi Antal, a tápéi választást elhalasztó elnök ellen. A vizsgálat foganatosításával Cicatricis Lajos dr. megyei főjegyző bízott meg. Több ellenséki lap közleménye, mintha Csongrádvármegye alispánja a tápéi választás előtt informálás végett Budapesten járt volna, vagy mintha ő Szegeden a főispántól, a kivel nem is találkozott, a választást illetőleg bizonyos irányban utasított volna — mint az „O. E.” illetékes helyről értesül — teljesen alaptalan és pusztán célszatos ráfogás.

Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter e hó második felében visszatér a fővárosba s átveszi a honvédelmi miniszterium vezetését. A miniszter egészsége Franzensbadban és Gasteinban teljesen helyreállt, úgy, hogy a pécsi hadgyakorlatokon is részt vehet.

Sőt nemcsak hogy elfogadta, de reá is támaszkodott s hozzá is simult.

Aztán suttogva beszélgettek, időnként nagyokat kacagva. Épp úgy, a hogy a szerelmese szoktak.

Paróka urhoz nem szólt egyikük sem.

A jó ember pedig majdnem szétpukkadt mérgeben, s az egész uton dörmögte:

— Ah tehát mégis van valami igaz a dologban?... Tehát ez az?... Lám, minő ostoba módon vak voltam eddig!...

Még ez estén, a mint egyedül maradtak, Paróka ur így szólt nejehez:

— Engedje meg, asszonyom hogy megjegyezsem, hogy ön nagyon is különösen viseli magát ezzel a joggyakornokocskával szemben!...

Parókané mosolygott:

— Eh, ön már ismét féltékenyekedik!

Paróka ur egyre erélyesebb lett:

— S nincs e okom rá? Hisz mit engedett meg neki ma is?

— Semmi különöset!

— Sőt ellenkezőleg!

Parókané türelmetlen lett:

— Nos, hát elégedjek meg azzal, hogy én ön nagyon herczignek találok!

— De nem elégszem!... Elvégre is én a férje vagyok önnek, s nem magam, sem

HIREK.

— A király Ő Felsege születésnapját Nagybecskerek város rendkívüli fényvel és lelkesedéssel készül megünnepelni. Ma este, a születésnap előestéjén, a város összes köz- és magánépületei ki lesznek világítva, a holnapi nap folyamán pedig az összes templomokban diszistentisztelet fog tartatni, melyeken Rónay Jenő, főispán vezetése alatt a vármegye és a város, továbbá a kir. törvényszék, járásbíró és pénzügyigazgatóság tisztika, valamint a közös hadseregbeli és honvédtisztikar is testületileg jelennek meg.

A király Ő Felsege születésnapja alkalmából tartandó diszistentiszteletek sorrendje a következő:

Augusztus 17-kén este 6 órakor az izraelita zsinagógában.

Augusztus 18-kán délelőtt fél 9 órakor az ág. evang. templomban.

Augusztus 18-kán délelőtt 9 órakor a kálvinista templomban.

Augusztus 18-án 10 órakor délelőtt a róm. kath. templomban.

Augusztus 18-kán 11 órakor délelőtt a g. keleti szerb templomban.

— Torontálmegeye üdvözlő felirata a királyhoz. A megyék és városoknak a koronázási jubileum alkalmából a királyhoz intézett feliratai közszemlére vannak kihelyezve Budapesten. Es alkalmából a mi megyénk felirataról a következőket írja a „Pesti Napló”: Nézzük meg akár Abauj, akár Borsod, avagy az erdélyi vármegyék feliratait, mindegyik egy egy kiváló példánya a magyar iparművészetnek. Azt azonban, a mit Torontálmegeye bemutat, az már igazi netovábbja a pazar fénynek. Talán nem követünk el indiskréciót, ha kiírjuk azt a köz tudomásu tény, hogy Torontál vármegye feliratainak bekötése ezer forintba került, de olyan is e díszmű, a mely szemet kapráztat és a melytől csak nehezen fog megválhatni a szemlélő.

— Szent István napja alkalmából augusztus hó 20-án délelőtt 9 órakor a kálvinista templomban, 10 órakor pedig a róm. kath. templomban fog diszistentisztelet tartatni.

— Kinevezés. Rónay Jenő főispán Reitter Oszkár helyettes rendőrkapitányt Nagybecskerek város rendőrkapitányává nevezte ki.

— Az őszi lóverseny céljaira a torontálmegeyei gazdasági egyesület lötenyészési bizottsága 200 frtot, Rohonczy Gida országgyűlési képviselő pedig 10 forintot adományoztak.

— A regattisták ünnepélye. A „Torontál” korcsolyázó és hajós egyesület, mint értesülünk, a király Ő Felsege születésnapja alkalmából holnap fényes ünnepélyt rendez. Az egyesület tagjai vendégeikkel együtt kirándulnak a nagyerdőbe, a hol házi versenyek fognak tartatni. A versenyeket társas vacsora és végül táncz fogja követni. Az érdekes ünnepségre a vidékről is számosan készülnek.

— Munkaszünet Szent István napján. Az érdekelt közönség tájékoztatása végett közöljük a miniszteri rendelet ide vonatkozó részét: Végezhető az ipari munka Szent István napján: 1. Egész napon a csukrász- és mézeskalácsos iparnál; a nyomdaiparnál a halasztást nem tűrő állami és hatósági nyomtatványok, színlapok, műsorok, gyászjelentések előállítására és szethordásra; hírlapok elárúsítása és szethordása; a szódavíz gyártása, elárúsítása és házhoz hordása; fürdőintézeteknél; kenyér, péksütemény, tej és gyümölcs árúsítása és házhoz szállítása; bucsukon és ajtatósságra szolgáló egyéb gyűlekezeten az ugynevezett bucsucikknek, mint pl. imakönyvek, olvasók, viaszgyertyák stb. árúsítása; kofák üzlete, a mennyiben az áruk üdülő és mulatóhelyeken, vagy városon, községen kívül sátrak alatt, vagy valamely szokásos módon állványon, asztalon vagy a földön kirakva árúsítatnak; élő állatoknak a szállítási eszközökből való kirakása és hazaszállítása. — 2. Délután 5 óráig: oly községekben, melyek az ország határától 10 kilométernél tovább nem esnek, a föntebb nem említett minden egyéb és kereskedelmi elárúsítás. — 3. Délután 2 óráig: a borbély- és fodrásziparnál az üzleti helyiségben, asztalon csak magánlakásokban, színházakban, vagy hasonló előadások alkalmából házhoz hívva. — 4. Déli 12 óráig: a kisiparnál sürgősen rendelt javítási munkák; a pékiparnál az áru elkészítése és szállítása; a mézárós-, hentes- és kolbászkészítő iparnál az elkészítés, elárúsítás és szállítás; valamint a fűszer-, bor-, tea-, csemege- és lisztkereskedéseknél, nemkülönben a szatócsok üzleténél déli 12 óráig van megengedve az ipari munka.

Turc.

Irta: Mirbeau Octave. (Lyone.)

A gazdája „Turc”-nak nevezte. Sovány, sárga és szomorú volt. Hegyes, hosszú, szájjal s rosszul nyírott, mindig véres fülekkel bírt, farkát pedig mint egy kérdőjelet úgy lóbálta a levegőben.

Nyáron kijárt a mezőkre s örködött a tehének fölött, vagy pedig az arra robotgó kocsik után futott csaholva, a miért rendezsen ködöbálással, vagy lábrugásokkal fizettek neki. Legnagyobb örömet abban találta, ha a magas vetés között nyulat zavart föl s azt azután tüskön, árkon, bokron keresztül hajszolhatta. Ekkor lihegte, verejtékkal borítva, lógós nyelvvel tért vissza. Télen, ha az állatok meleg istállóban a puha szalmán heverték, Turc is benn maradt házikójában, egy rongyos, lyukas hordóban, minden pokrócz nélkül, ennek a fenékén guborodott össze, mint egy gomba. Ételét, mely büzös vízből s kenyérhéjakból állott, minden reggel egy törött cseréptálban oda hozták neki. Ha valaki jött az udvarba, kit nem ismert, kirozott a házból, a menynyire csak a láncz, melyhez kötve volt, megengedte s fogait viczorította.

Gazdáját, ha borjut adott el vagy malacot vett, mindig bekísérte a városba. Egyébiránt alázatos, hű és szerencsétlen

—cs

— Nyilvános köszönet. Grünbaum Vilmos helybeli kereskedő cég a róm. kath. leányiskolának 10 darab leánykönyvet ajándékozott, a végett, hogy az új tanévben a szegényebb nagybecskereki, vagy torontálmezei tanítványok közt kiosztassék. E nemes tettért szegényebb tanulók nevében köszönetet mond: A nőzárda főnöknője.

Irodalom és művészet.

— A fővárosi sajtó a „Halálos sebek”-ről. A Vadnay Károly szerkesztésében megjelenő szépirodalmi napilap, a „Fővárosi Lapok” a következő hosszabb ismertetést közli Jurkovic Aladár, lapunk főmunkatársának „Halálos sebek” cím alatt megjelent regényéről:

„Halálos sebek.” Az élet nagy, „szeszveszett” harcában a küzdő ember oszt is, kap is sebeket és pedig elég gyakran halálos sebeket. Ez egyik alap gondolata Jurkovic Aladár előttünk fekvő regényének, mely a vezérmotívumától veszi címét is: „Halálos sebek.” Jurkovic a modern társadalom felé és mint látni fogjuk, ellen fordul, annak kicsinyes elfogultsága mindig gyanakvó ábrázata és ragalmazó, gyorsan eltelő nyelve ellen. Bizonyos fatalista lehellet is vonul a művén végig; egyik hőse szájába adja másik vezető eszméjét: „Az emberek megbocsátanak a gyilkosnak, rablónak, de sohasem bocsátanak meg annak, a ki akarata ellenére, az ő hagyományos szokásait labaliprásával lett boldoggá.” Boldoggá? Lehet-e az boldoggá? A derék gróf Péter Oktáv, a regényhős, megszereti és nőül veszi egy tisztartó leányt, az angyali szépségű és jószágú Lillát, mire az öreg Kristóf gróf, ki különben léha fráter és 24 asszonyt szoktatott meg valamikor, a fia mesalliance-a fölötti elkeseredésében az esküvő napján szíven lövi magát. Lilla multjában van egy „sötét pont,” a mit ferjének is fölfedezett: valami távoli rokona, egy kalandor, Cserven Iván elcsabította, aztán ott hagyta. Ivánnak nyoma veszett, talán meg is halt azóta — gondolták. De nem. Egy jótékony-czélú ünnepélyen, melyen Lilla grófné a védnöki tisztet teljesíti, valami uracs czélolva Lilla multjára. elég hangosan sértő megjegyzést tesz, mire egy ismeretlen ur hozzá lép és amazt arczi uti. „Iván!” — kiált fel a grófné, meglátva a védelmére keit lovagot. Tehát Iván nem halt meg, hanem visszatért Amerikából, hol tisztességes ember lett belőle, vagyont szer-

zett, visszajött, hogy jóvá tegye Lillával szemben elkövetett bűnét, — de ő most már másnak a hitvese. A fenti összeütközésből két párbaj lesz. Iván is megvereszkedik a sértővel, Oktáv is, mint férj és ez utóbbi életveszélyesen megsebesül. Egy Iván által küldött orvos menti meg a nemes gróf életét. A nagy betegség alatt mutatkoznak először Oktáv skrupulusai a társadalom elleni „vetke” fölött és mintha szerelme is megcsappant volna (ime a fatalizmus.) Oktáv megszereti Ivánt, élte megmenőjét, míg a szegény Lillának csak egy gondolata van: Ivánt, kiről ferje nem tudja, hogy éppen ő volt valamikor Lilla megrontója — tőlük eltávolítani, memől messzebbre, távol országokba. És az Ivánnal e végből folytatott tárgyalások folyamán történik, a legborzasztóbb. Oktáv, ki egy hírlapnak még a párbaj idején megjelent fecsegéséből csak most tudja meg az Iván és Lilla közti (egy-kori) viszonyt, megles egy találkozást, melyet rosszul magyaráz, gyanúsítva Lillát, hogy szereti Ivánt. Nagy betegségbe esik, mely alatt elméje is némileg elhomályosul, a gyanu ördöge nem hagyja nyugodni: Lilla tehát nem volt egészen őszinte (lásd Ibsen hazugsági teoriáját) atyja árnyát látja elshanni. Mi volt ő: egy ostoba idealista, ki nem való e világra! Egy pisztoly lövéssel véget vet életének. Ez a mese elég ügyességgel van előadva, ébren tartva az olvasó érdeklődését, leírásai nem hosszadalmasak (sőt helyenként túlságosan vázlat szerűek), filozofiaja — a mi van benne — józan értelemhez kötött. A fejleményben két feltűnőbb valószínűtlenségre akadunk: az egyik az öreg Kristóf gróf öngyilkossága (pedig a szellemlátomány utóbb hat Oktáv kedélyére), a másik az, hogy semmikép sem sikerül az Iván és Lilla közti viszony ártatlanságát felderíteni. A szerzőnek Oktáv önmardosásait erősebb lélektani alapokra kellett volna fektetnie. Különben a regényben komponáló és jelenetező ügyesség nyilvánul; látszik rajta olvasmányainak hatása, de írója idővel megszerezheti a lélektani rugók és műveleteik bővebb ismeretét is. A könyv Nagybecskereken, a szerző saját kiadásában jelent meg; ára 1 frt 50 kr.

Táviratok.

Lukács György államtitkár betegsége.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Salzerhadból sürgönyzik, hogy ott vasárnap egy

volt, mint éppen a kutyák gyakran lenni szoktak.

Egy napon Turc elszakadt gazdájától, ki a vásárból jött hazafelé.

Mialatt a gazda a csapszékben ült egy pohár bor mellett, a kutya a szomszédban hancuzozott s szorgalmasan kutatótt a szemétdombon csontok után. Mikor később szegyenkezve csavargása fölött, farkcsóválva, alázatosan behajtott derékkel visszakuszott, már csak két részeg idegen parasztot talált, kik kirugták. Turc odébb állott.

A falu egy keresztuton feküdt. Melyik utat válassza most? A szegény kutya nagy zavarban volt. Hegyezte fülét s várakozott, hátha a széifuváalom feléje tereli a jól ismert léptek kopogását; azután a földön szimatolt, hogy gazdája lábnyomait megtalálja. Erre vonított egyet, mely mint egy sóhaj, úgy hangzott. Majd szaladt, majd megállt, félve, reszkesedve, orrát a földhöz lapitva. A mellékutcákba, melyek az egyenes utakból kitértek, csak néhány lépésnyire futott, fölkapaszkodott a dombra, körül szimatolt, megszagálta a részegeket, kik az árokban hevertek, ide-oda forgolódtak s azután visszatért gondosan, megvizsgálva minden levelet, minden bokrot, minden fagyökeret.

Az est is elérkezett s a földeken ibolyaszínű árnyak táncszáltak. Midőn a szomorú

égen a hold felkelt, Turc hátsó lábaira ült, kinyújtotta nyakát s hosszasan, keserveen üvöltött fel az éghez. Körülötte mindenütt mély csend uralkodott.

Csak a szomszéd tanyák kutyái válszoltak a szegény állat zokogására.

Bernard jegyző már kora hajnalban kilepelt házából, hogy megkezdje szokott napi sétáját. Mindenki aludt még a városkában. Néhány munkás kapujával, kaszával vállukon, nehéz léptekkel, munkára indultak.

— Mindig ilyen korán, jegyző ur? — szólt az egyik s tiszteletteljesen köszöntötte.

Bernard éppen felelni akart — mert nagyon leereszkedő természetű volt, — ekkor a távolból egy kutyát látott közeledni: egy sárga, szomorú, sovány, fáradt, piszkos kutaszt. Turc volt, a szerencsétlen Turc!

— Oh, oh! — szólt a jegyző, — egy ismeretlen kutya?

A kis városban épp oly jól ismerték a kutyákat, mint magukat az embereket s egy ismeretlen kutya feltűnése épp oly esemény, mintha idegen ember kerülne a városba. Turc a nélkül, hogy megállt volna, elszaladt a kut mellett, mely a sétány közepén állott.

— Oh, oh! — szólt ismét a jegyző, — ez az ismeretlen kutya nem áll meg a kut mellett. Bizonyára veszett!

hangversenyt rendeztek, melyet az ott időző Lukács György államtitkárnak hirtelen történt súlyos megbetegedése miatt félbe kellett szakítani. A beteg államtitkár mellett állandóan nagy orvos és egy orvos-professzor működik, tegnap pedig szükségesnek látták, hogy Bécsből két orvosi kapacitást hívassanak táviratilag egy súlyos operáció végrehajtására. Az orvosok azonnal megérkeztek és az operáció szerencsésen sikerült. A hangversenyt másnap folytatták.

Százötvenezer frtos alapítvány.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bródy Zsigmond és neje ezüstmennyegzője alkalmából százezer forintos alapítványt tett, melynek kamataiból saját nyomdájának, kiadóhivatalainak és szerkesztőségeinek személyzete nyugdíjat fog huzni. Ezenkívül ötvenezer forintos alapítványt tett zsidó tanulók segélyezésére.

A kolera.

Budapest, augusztus 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kiewből jelentik: Az itteni fogházban a kolera igen hevesen lépett fel.

A bolgár helyzetről.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) A „Wiener Tagblatt” cikkét közöl egy beszélgetésről, mely a lapnak egy barátja és Klatkoff, a bolgár szobranje elnöke között folyt le. Klatkoff tökéletesen helyesli Sztambulov eljárását és sajnálja, hogy Európában hajlandók a kivégzettek vérdíjazat gyanánt feltüntetni. Bulgáriának Oroszországhoz való viszonyára nézve kijelenti, hogy semmi reménye sincs rá, hogy az valaha megjavul. Az orosz mesterkedések számai most már nem Bukarestben, hanem Bécsben, Bubanov herczeg palotájában futnak össze. Mikor Ferdinánd fejedelem legutóbb Bécs-

Reszketve a félelemtől, egy nagy követ vett magához. A kutya lehorgasztott fővel czammogva közeledett.

— Oh, oh! — kiáltott Bernard halálpadtn — látom habozni a száját... Segítség!... Hab!... Segítség!...

Egy kerítés mögé bujt s onnan Turc-ra dobta a követ, de nem találta Turc ránézett a jegyzőre szelid, nagy szemével, aztán tovább futott.

Egy pillanat alatt fellármázta a várost a hír: „hogy veszett kutya van a városban!” Alomttas arcok bujtak ki az ablakok mögül, aszonyok hálókabátban, főkéntében sürgötek forogtak a kapuk előtt. A bátrabbak vasvillákat, dorongokat, botokat ragadtak fel. Az asztalos a gyalut forgatta, a mészáros a vágókést, a cipész, egy kicsiny pupos emberke, ki szörnyen szerette a regényeket olvasni a könyvtárakból, nagy lármát csapott:

— Hol van? ... Merre szaladt? ...

Mialatt a kis város védőállapotba helyezte magát s a kedélyek felindultak, a jegyző felriasztotta a polgármestert, hogy a szörnyű eseményt elmondja.

— Reám rohant, polgármester ur! A nyál csak úgy csurgott szájából... majd hogy megharapott, polgármester ur! — kiáltozta folytonosan Bernard, mialatt félve tapogatta czombjait, lábikráit és hasát.

— Oh! oh!... életemben már sok ve-

ben időzött, merényletet terveztek ellene. A fejedelmnek nincs tudomása a tervezett merényletről. Az időben a bolgár elemek egész csoportokban özönlöttek el a bécsi szállókat. Klatkoff nem tudja, hogy Bécsben vagy Bulgáriában lett volna-e végrehajtandó a merénylet, de Bécsben elhatározták.

Minisztertanács Bulgáriában.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szófiából jelentik: A tegnapi minisztertanácsban Stambulov jelentést tett konstantinápolyi utjáról s előadta, hogy a porta tökéletesen helyesli a bolgár politikát. A miniszterek elhatározták, hogy az eddigi politikát folytatják a jövőben is a haza konszolidálása céljából.

Csehek és nemetek harcza.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Prágából sürgönyzik: Hir szerint Stecken közelében, Deutschbrod mellett a csehek megtámadták a németeket. A helytartóság sürgősen jelentést kért.

Gyilkosság Karisbadban.

Budapest, augusztus 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Karlsbadból távirják: Egy amerikai hölgyet, a ki gyógykezelés végett jött ide fiával, ma éjjel a saját fia megfojtotta. A gyilkost elszállították az örültek házába.

Nemzeti kiállítás Berlinben.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Berlin ugy látszik Budapest után indul. Az ideiglenes kiállítási bizottság öszre kongresszust hív egybe s fölveti a kérdést, nem lenne-e czélszerű nemzeti kiállítást rendezni.

Válság Szerbiában.

Budapest, augusztus 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Belgrádból jelentik: A legutóbbi minisztertanács alkalmával több miniszter megtámadta Pasicsot

orosz barát külügyi politikájáért. Innen datalódik a válság. Stambulov konstantinápolyi fogadtatását Ausztria- Magyarország támogatásának tudják be, míg Szerbiának a portához való viszonya orosz protektoratus dacára cseppet sem javult.

A szerb radikális párt értekezlete.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Belgrádból jelentik: A politikai helyzet itt annyira komoly, hogy Passits kormányelnök a radikális párt központi bizottságát, mely 9 belgrádból és hét vidékiből áll, holnapra Belgrádba egybehívta. A fölött fognak tanácskozni, hogy a kormány és a radikális párt mily állást foglaljon el a jelenlegi komoly helyzettel szemben.

A Gladstone-miniszterium.

Budapest, augusztus 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) A Gladstone-miniszterium a következőkép alakult: Gladstone, a kincstár első lordja, nagypesétőr, Herschell lordkancellár, Kimberley, India minisztere, a titkos tanács elnöke, Roseberry, külügyminiszter, Ripon márki, gyarmatügyi miniszter, Asynith, belügyminiszter, Bauermann hadügyminiszter, Spenczer, az admirális első lordja, Harcourt, a kincstár kancellárja, John Morley Irland minisztere, sir Georges Trevelyan, Skótország minisztere, Mundell, kereskedelmi miniszter, Fowler, a helyi közigazgatási hivatal elnöke, Arnold Morléy, főpostamester, Adand, közoktatásügyi miniszter. Egyszersmind lord Houghton Irland alkirályává neveztetett ki.

Bérekocsisok sztrájkja.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból jelentik: 4000 bérekocsis ma megkezdte a sztrájkot.

A budapesti gabnatözsderől.

Budapest, aug. 17. (A „Torontál” eredeti távirata.) Határidőüzenet: Buza öszre 7.50—52.

szett kutyát láttam... oh sok veszett kutyát... de soha... soha... ilyen dühöngő iszonyatos... kuvaszt!...

A polgármester méltóságteljesen, de megrettenve rázta fejét, azután megfontolta a dolgot.

— Nagy baj! Nagy baj! — mormogta. De meg van e győződve arról, hogy veszett volt?

— Oh! — kiáltott fölhaborodva a jegyző, ha látta volna vérben uszó szemével, fölborzolt hajával s tajtékozójával! Már nem is kutya volt, hanem tigris! Egy tigris, mondom!

Azután élesen a polgármester szeme közé nézett s lassu hangon, ünnepélyesen ezt mondta:

— Hallja, polgármester ur, most nincs politikáról szó, hanem a polgárok védelméről és biztonságáról. Ha a felelősség alól, mely önt terheli, kivonja magát, ha gyorsan nem nyúl erélyes eszközökhöz, ugy nem sokára ezt a kötelességmúlástást igen meg fogja bántani. Én mondom ezt önnek, Bernard, a jegyző.

Bernard az ellenzék feje s a polgármester ellene volt. Ez tehát nem sokáig tétozott többé, hanem elhívatta a csősz:

Turc ezalatt egy félreeső helyen huza meg magát, senki sem mert közelébe férni. Az állat egészen nyugodtan feküdt s egy csonton rágicsált, melyet lábai között tartott.

A csősz a puskával fölfegyverkezve, melyet a polgármestertől kapott, erős fedezet kíséretében a kutyához közeledett.

A városház erkélyéről a polgármester és a jegyző figyelemmel kísérték az eseményeket. A polgármester meg nem állhatta, hogy ne szóljon Bernardhoz.

— Nézze csak, jegyző ur, hisz ez csontot rág!

— Oh! rág a ravasz! — szólt a jegyző. — Vigyázz, szerencsétlen, ne menj oly közel hozzá! — kiáltott a csősz felé.

A pillanat ünnepélyes volt. A csősz félreacsapta kalapját, föltúrte ingujjait, arcára kiült a hősiesség s megtölte puskáját.

— Ne siess nagyon — szólt valaki. — Ne téveszd el! — A fejére célozott! — Ne a lapoczkájára! — Vigyázz — kiáltott a csősz s sapkáját, mely zavarta, a földhöz vágta. — Vigyázz!

S a kutyára célozott, mely elbocsátotta a csontot s félénk, fátyolozott szemével a tömegre bámult. Nagy csend követte a lármat. Az asszonyok befogták füleiket, hogy ne hallják a csattanást; a férfiak szemikkel pislogtak. Összebujtak. Félelem fogta el a kedélyeket.

Piff! Paff! Egy hosszas vonyítás, egy szivszaggató üvöltés hasítá át a levegőt. A kutya ne-

Buza tavaszra 7.91—93.
Tengeri szept.—okt. 4.90—92.
Tengeri máj. jun. 5.25—27.
Zab öszre 5.18 50
Káp.-repcze 11—11 10.

Közgazdaság.

— Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok. 1892. augusztus 16. Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klg. sulyban) 44.5—45.5 krig. Öreg közép (páronkint 300—400 klg. sulyban) — kr. Fiatal nehéz (páronkint 320 klg. sulyban) — 47 krig. Fiatal közép (páronkint 250—300 klg. sulyban) 47—48 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klg. sulyban) 48—50 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klg. sulyban) — kr. Közép (páronkint 220—280 klg. sulyban) 46—47 krig. Könnyű (páronkint 220 klg. sulyban) 47.5—49.5 krig. — Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klg. sulyban) 45—46 krig. Közép (páronkint 220—260 klg. sulyban) 45—45.5 krig. Könnyű (páronkint 220 klg. sulyban) 46—46.5 krig. Sertéslelészám 1892. aug. hó 12-én volt készlet 145142 drb. 1892. augusztus 13—15-én felhajtott 7559 darab. 1892. aug. 13—15-én elszállított 6469 drb. 1892. augusztus 16-án maradt készletben 146232 drb. A hizottsertés üzletirányzata: Könnyű áru keresett.

REGÉNY-CSARNOK.

Egy csúnya asszony története.

(Eredeti regény egy kötetben.)

— A „Torontál” számára írta: —

Törös Tivadar.

(27-ik folytatás.)

A párbaj, ez a néha szükséges rossz, — mely annyi gyávat tett véletlenül sokat emlegetett hőssé és annyi talpig nemes férfit buktatott ok nélkül véresen a gyepre — megtörtént. A fiatal Nusi életében igen nagy előszeretettel beszélgetett párbajokról s különösen hölgyek előtt nem egyszer tünteté föl magát felelem- és gáncs nélküli lovagnak, a ki egy görbe nézésért is rögtön kész pisztoly vagy kard elé állani; nagy hősi segéd is volt már nem egy párbajnál, a miről aztán hetekig kiállhatatlanul henczezően tudott elfecsegni. De a saját bőréről

hezen föltápáskodott. Három lábán sántikálva elmenekült, apró vércseppek jelezték utját.

Mialatt a kutya elsietett, a csősz bámulva nézte puskáját, a tömeg a csőszre meredt és a polgármester tátott szájjal nézett a jegyzőre, kit a felelem s a fölindulás szótlaná tett.

Turc az egész nap ide-oda szaladgált s csak ritkán állt meg, hogy sajtó sebet nyalogassa. Végig futott mind az utcákon, falvakon, mezőkön. De mindenütt megelőzte a szörnyű hír: egy veszett kutya! Szemei vadul kimerednek, szőre fölborzolódik.

A falvak fegyverben állanak, a parasztok kaszával fenyegetőznek. Mindenütt köhajtás, botütések, puskalövések! Az állat sebe csupa seb, egy iszonyuan összezagatott, czafatos élő husdarab, mely vérel az ut porát, a füvet, a patakot, melyben a szegény állat belelaból, hogy fájdalmát enyhítse, vörösre festi.

A kutya tovább rohan, keresztül botlik köveken, czombokon, sövényen, mindenütt a parasztok ordításától követve.

Estére a buza földre menekül, a magas érett arany kalászatok szeliden ringatja az esti szellő. Pihegő mellett, merevedő tagokkal oda esik egy buza virág s pipacsok képezte ágyra s kimul minden panaszhang nélkül; mialatt a fogoly madarak egymást hívogatják, a tücskök csiripelnek: az álmos természet zugó-morgó zsongása közepette...

még mindez idáig nem volt szó. A Fegyvernekyvel vívott párbaja volt az első, melyen még a saját segédeit is dühbe hozta bosszantó gyáva viselkedésével.

Pisztolyra mentek és a Nusi reszkető keze és a nagy remegéstől pislogó szemei csodát műveltek. Fegyverneky nem lött, Nusi pedig ekkor egészen fölbátorodva, — de különben még akkor sem tudva az ijedségtől, hogy miként süsse el a pisztolyt, — mellbe találta ellenfelét. Fegyvernekyt kocsin vitték lakására. Sebét nem tartották az orvosok életveszélyesnek, de négy-öt hétre ágyba vetette.

Ez mind egy nappal a Fegyverneky támadásának megjelenése után történt. Dengelegi egyszerre és igen gyorsan két embertől szabadult meg. Károly a doroskai bányánál, Fegyverneky sebesülten az ágyban állott félre egyelőre utjából.

A vad tépte hálóját és karmai ugyancsak erősnek bizonyultak.

A párbaj kimenetele nagy port vert föl és a kis Nusi délben pezsgős palaczkok közt ünnepeltette magát, körülvéve egy egész sereg gratulálótól.

Dengelegi éppen erről az ebédéről tért haza, midőn Márton a mindenestül arccal állított be hozzá.

— No, mi az ujság Márton ur, — kérdé tőle a pezsgő hatása alatt tréfálva Dengelegi. — Biz az ujságnak elég rossz! — felelte a lehető legmogorvábban Márton.

— Mi az? — kérdé egészen közel lépve hozzá Dengelegi, — csak nincsen valami baj?

— Vagy igen, nagyságos ur, elég nagy baj van!

— No beszéljen már, és ne szavalgasson itt! — kiáltott föl türelmetlenül Dengelegi.

— Itt van egy ember...

— Egy ember! Honnan?!

— Erdélyből. Dorosról!

— Dorosról?! És ki az?!

— Dersei, a rendőrkapitány.

Dengelegi elkomorodva hallgatott.

— Ez, — folytató Márton, — kutya gyerek és nem ok nélkül tett meg ekkora utat.

Mit gondol, nagyságos ur — szólt egész halkán Márton, — nem volna jó vele elbánni?

— Hm, — hangzott Dengeleginél föl egészen hidegen, — lehet, csak hogy előre is megmondom: semmi baja ne történjék! Azt nem tűröm! — Értette, öregem? ... tette utána kissé nyájasabban.

Az nap este Dersei éppen a vasuti indóház perronján várta az érkező vonatot, hogy a Dengelegi jobb kezével, Várnayval találkozzék egy kis szóra, midőn hirtelen egy erős kéz tapadt hátulról a szájára s a másik pillanatban egy éles ütés oly erővel érte halántékát, hogy eszméletét veszíté.

Mikor a vonat megérkezett, Várnay kényelmesen sétált végig a perronon a berkocsikhoz.

Dersei a kapitány, akkor már nem volt sehol...

XIX.

Azon este a mikor Dersei kapitány Fejérvölgyre utazott, a némai országúton Jánoséknál nagy beszéd tárgyát képezte a kapitány utazása. János gazda mindenáron titkolni akarta ezt, de sehogy se fért a begyébe a titok attól a perctől kezdve, a hogy Dersei egy pillanatra lezállott a fogadó előtt, hogy leendő apósától elbucsuva,

kettőztetett gondjaiba ajánlja a kis Rózikát, menyasszonyát.

János gazda szerencsét és jó utat kívánt a kapitánynak, Márís asszony összecsókolta és a János gazda nagy ümmögése közt bevonultak a fogadóba és a rácsos kiméző előtti nagy lóczára telepedtek le nagy szomoruan. Nyikuláj a mérő lécei közül leste őket.

— Bizony bizony, nagy dolog az! — sóhajtá János gazda, — hogy egy ilyen jó ember egy olyan gazemberért tegye koczára talán még az életét is!

— Hát miben jár újra, szegény? — kérdé elmélázva Márís asszony.

— Azt a rabszökevényt üldözi, és elment Fejérvölgyre.

— Hajajaj! — sipogott a derék asszony, — Zomorát üldözi ugye?

— Zomorát is, de a másikat, a másikat!

Ha ezt megkapja és elfogja, talán még polgármester is lesz belőle, nemcsak főkapitány. Valami nyolcz esztendeje keresik azt a zsványt; százezrek vannak a zsebében és még mindig úgy él, mint egy madár, szabadon!

— De a szent lélek, hogy nem világosítja fel azt a kapitányt, hogy rá tehetné a kezét.

— Majd mutat utat neki is! — szólt meg a hátuk mögött a Nyikuláj hangja.

Mind a ketten hátratekintettek.

— Hát te itt voltál, hallgatóztál? — kérdé János gazda.

— A mit hallottam, azt én hallottam, — felelt fontos arccal Nyikuláj, — és ezt jól tettem. Ki tudja minek honnan kerül a haszna.

— Na, jó jó, Nyikuláj, — hagyta reá János gazda, — csak hogy már most ne ártsad magadat semmibe. A mi rendőrökösünknek vége van fiam!

Nyikuláj annyira nem ártotta magát semmibe, hogy a mint Jánosék lefeküdtek, szépen előszedte tulipános ládájából a tiszta fehérneműt, magára öltötte az új fehér daróc nadrággal és fekete rövid szűrrel együtt, és föltette a vasárnapi, csináltvirágos kalapot erősen zugó-kavargó gondolatoktól telt fejére, míg nagy utra induló lábait csakhamar a rámas csizma fődte. Nyikuláj úgy füstött, mint egy falusi ficsur.

A hogy ezekkel elkészült a ládafiókját nyitotta meg és magához vette megtakarított pénzét. Erre gyorsan lezárta a ládát, és óvatosan kiment az udvarra. Ott elérzékenyülve simogatta meg a Bundás és Vigyázz kutyát, melyek vinynyogva ütögették fejüket lábaihoz s türelmetlenül tüszögtek fel fel nézve reá, mintha kérdezték volna: Nyikuláj, mit csinálsz? ... Ó még egyszer ránézett arra az ablakra, a mely mögött a Jánosék aludtak, és fejével intve, lassan mormogott valamit magában. Bizonyosan köszönt nekik. Ez tartott pár perczig, mire aztán Nyikuláj a kutyáktól kisérvé, a szerüs-kert kijáratáig ment s ott újra meg újra megsimogatta a Bundásék fejét, viszaparancsolta a kutyákat a szinbe. Azok nagy nehezen vonultak arra felé, és mindegyre különösen néztek vissza, hogy nem fogja már őket Nyikuláj hívni, hiszen elég lehetett a tréfából. De Nyikuláj nem nézett többet a szegény két kutyusra. kinyitotta a szerüs-kert ajtaját, és eltűnt az országúton.

(Folytatása következik.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-től.

Menetrend a Nagyikinda—nbecskerei vasútvonalon

	3512	3514	3502
	v. v.	v. v.	sz. v.
	I. II. III. osztály		
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.			
Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
Temesvár	9.30	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	3.05	4.05	7.20
Karlova	4.09	4.48	8.04
Beodra	4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs	5.36	5.36	9.02
Kumán	6.06	5.56	9.22
Melencze	6.40	6.15	9.42
Ellemér	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek	7.33	6.51	10.15
	érk.		

	3501	3511	3513
	sz. v.	v. v.	v. v.
	I. II. III. o.		
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.			
Nagy-Becskek	5.50	12.10	7.20
Ellemér	6.08	12.21	7.41
Melencze	6.30	12.51	8.06
Kumán	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs	7.11	1.49	9.19
Beodra	7.45	2.29	10.04
Karlova	7.56	2.42	10.32
Nagy-Kikinda	8.36	3.30	11.13
	érk.		
Temesvár	—	5.29	4.24
Budapest	1.20	—	8.15

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain

	3645*	3602	3612
	v. v.	sz. v.	v. v.
	II. III. I. II. III. o.		
Versecz—Nagy-Becskek.			
Temesvár ind.	—	—	12.00
Versecz	5.50	2.20	
Versecz-Rét	5.57	2.25	
*Temes-Paulis	6.03	2.32	
Bethlen-Tanya	6.11	2.42	
*Szivattyutelep	6.22	2.55	
*Loudon-Tanya	6.29	3.04	
Nagy-Margita	6.37	3.13	
Zichyfalva	6.49	3.25	
Györgyháza	7.01	3.40	
Szécsénfalva	7.16	3.57	
Ó-Lécz	7.24	4.07	
Kanak	7.33	4.19	
Bóka	7.49	4.38	
Szécsány	8.06	4.52	
	érk.		
Párdány l. alul.			
Szécsány	4.01	8.10	5.07
Szárcsa	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor	4.41	8.37	5.37
Pusztá-Kenderes	4.50	8.43	5.46
Lázárföld	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek	—	—	6.35
	érk.		

	3601	3611
	sz. v.	v. v.
	I., 2., 3. o.	
Nagy-Becskek—Versecz.		
Nagy-Becskek	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	8.22	5.25
Lázárföld	8.50	5.58
Pusztá-Kenderes	8.56	6.06
*Lajosmajor	9.2	6.14
Szárcsa	9.16	6.30
Szécsány	9.29	6.45
Szécsány	9.44	7.00
Bóka	9.57	7.15
Kanak	10.14	7.32
Ó-Lécz	10.23	7.46
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	10.32	7.58
Györgyháza	10.42	8.10
Zichyfalva	10.54	8.27
Nagy-Margita	11.09	8.43
*Loudon-Tanya	11.18	8.52
*Szivattyutelep	11.26	9.01
Bethlen-Tanya	11.39	9.15
*Temes-Paulis	11.47	9.25
Versecz-Rét	11.55	9.33
Versecz	11.59	9.37
	érk.	
Temesvár	3.16	—

	3702	3712
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Szécsány—Párdány.		
Szécsány	9.34	7.05
Módos	9.56	7.32
*Fény	10.07	7.44
Párdány	10.18	7.56
	érk.	

	3713	3711
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Párdány—Szécsány.		
Párdány	7.00	3.50
*Fény	7.13	4.03
Módos	7.27	4.18
Szécsány	7.50	4.41
	érk.	

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 perczig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltétlenül fel- vagy leszállás végett áll meg.

Dr. Brájjer Lajos fel. szerk. távollétében a szerkesztésért felelős: Jurkovic Aladár, főmunkatárs,

H i r d e t é s e k.

Birtokot keresek.

Megvételre:

Azonnali készpénzfizetés mellett, 2500 - 3000 kat. hold terjedelemben. Feltételek: Vasúthoz közel, első rendű legyen, jó épületekkel, vízmentes.

Továbbá több kisebb terjedelmű birtokot is.

Haszonbérbe:

Egy 2500—3000 kat. holdas, és több kisebb terjedelmű, elsőrendű szántóföldből álló birtokot.

Szíves ajánlatokat, a földterület teljes leírásával, a feltételek és utolsó ár közlésével csak tulajdonosoktól kér

Rosenberg Károly,

(362—6.5)

Arad, Simonyi-utca 2. szám.

Leány-nevelő-intézet Verseczen.

Mayering Emma (előbb Kutka Mária-féle) bennlakással összekötött 31 év óta fennálló és nyilvánossági joggal ellátott magán elemi és polgári leány iskolájában a tanév f. évi szeptember hó 5-én kezdődik és tíz hónapból áll. Bennlakók havi díja oktatás és teljes ellátásért a francia nyelv és táncz tanítást is beleértve 29 forint, a bejárók tandíja havi 3—6 frt. A növendékek az igazgatónő és három beunlakó nevelőnő felügyelete alatt állnak. A polgári osztályokban főreáliskolai tanárok oktatnak. Az intézetben összesen 14 tanerő működik, jó levegő és kútból viz van. Bővebb értesítést nyerhetni Mayering Emma igazgató és tulajdonosnőnél Verseczen Andrassy-sétátér. (343—5.4)

4850. szám 1892.

(381—2.1)

Haszonbérbeadási árverési hirdetmény.

A pancsovai m. kir. jószágigazgatóság kezelése alatt álló osztrovai „Brza vrba“ nevű halászati jog, melynek kiterjedése: a Magyarországi Duna-Brzavrbától Bocsináig, a Bonyovicza a kubini határtól lefelé a Dunába való ömléseig, továbbá a gájai határban a VIII-ik öblötben levő mocsarak, u. m. Czerna-bara, Divljaka, Guca-bara, Szlivovaeska-bara, Brész-bara, Sugavicza-bara, Láp, Gri-vaja, Bratkovacz és Vicse. A deliblati határban a VIII. öblötben levő mocsarak, u. m. Veliki- és máli okno, Visnyi Pány, Beloblato, Dug-bara, Ovcsarova-bara, Ovcsarov pretok, Pavlovicsa-bara, Preko Panyicza, Gustyabara és Kalovita pretok, végre a dubováci határban a VIII. öblötben levő mocsarak, u. m. Láp, Gustyabara, Gvopicze és Ervenicze patak, 3600 forint kikiáltási ár, mint évi haszonbér mellett 1893. évi január hó 1-től 1895. évi december hó 31-ig terjedő bértartamra Pancsován a m. kir. kincstári uradalmi ispánságnál folyó 1892. évi szeptember hó 6-án d. e. 9 órakor megtartandó egyedül zárt írásbeli ajánlati tárgyalás útján a legtöbbet ígérőnek fog bérbeadni. Az árverés megkezdése előtt 10 százalék bánatpénz teendő le. Az 50 kros bélyeggel és 10 százalék bánatpénzzel s kellő felirással ellátott írásbeli zárt

6247. kig. sz. 1892.

(385—3.1)

Pályázati hirdetmény.

Az üresedésben lévő csentai községi orvosi állásra ezennel pályázat nyittatik. Ezen állással 800 frt évi fizetés, 20 kr. nappali és 40 kr. éjjeli látogatási díj, valamint szabad lakás élvezete van egybekötve.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elméleti képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelve kérvényüket az antalfalvai járás főszolgabírói hivatalhoz f. évi szeptember hó 5-ig küldjék be.

A választás f. évi szeptember hó 7-én fog Csenta községében megejtetni.

Antalfalva, 1892. évi augusztus 6.

Jablonsky,
főbíró.

ajánlatok vagy az árverés előtti nap hivatalos óráiban a pancsovai kir. jószágigazgatóság főnökéhez címezve posta útján küldendők be vagy ugyancsak a nevezett főnöknek vagy helyettesének személyesen kézbesítendők, vagy végre a szóbeli árverés megkezdése előtt az árverelő bizottság elnökének adandók át. Ily írásbeli ajánlatokban a megajánlott összeg számokkal és betűkkel világosan kiírandó és kijelentendő, hogy ajánlattevő az árverési és szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak feltétlenül aláveti. A részletes feltételek a pancsovai kincstári ispánságnál betekinthetők. Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Pancsova, 1892. évi augusztus hó 7-én

M. kir. jószágigazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Hirdetmény.

Aracs község előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a község a tulajdonát képező s T. Becse és Aracs községek közt a Tisza parton fekvő nagy magtárt szabad kézből örök áron eladni óhajtja, megjegyzendő, hogy a magtár 12000 frton alól el nem adatik, s hogy a jogügylet csakis a tekintetes megyei törvényhatóság részéről nyerendő jóváhagyás alapján lesz megkötendő. (387—1.1)

A venni szándékozók felhivatnak, hogy ajánlataikat f. évi október hó 1-ig a község előjáróságnál tegyék meg.

Aracs, 1892. évi augusztus hó 9-én.

Rankovits,
jegyző.

Brankov,
bíró.

Cognac-quint-kivonat.

Védjegy a cognac-quint-kivonat számára.

Kitűnő egészséges és tartalmas cognac pillanat alatti készítésére, mely a valódi francia cognactól semmiben sem különbözik, ajánlom e jónak bizonyult különlegességet (338—50-6)

Ára 1 kilónak (elég 100 liter cognac készítésére) 16 forint osztrák érték. Készítési utasítás ingyen mellékeltek.

Legjobb sikerért és egészséges gyártmányért kezességek.

Spiritusz megtakarítás

érhető el felülmulhatlan pálinka-erősítő-kivonatom által; ez az italoknak kellemes, erőteljes ízét ad és csakis nálam kapható. Ára kilónként 3 frt 50 kr. (600—1000 literre) használati utasítással együtt.

E különlegességeken kívül ajánlom még valamennyi essenciámat, rum, szilvapálinka, törköly, fűkeszű, valamint a létező likörök, szeszitalok, ecet és borecet készítésére felülmulhatlan minőségben. Készítési utasítások ingyen mellékeltek.

Árjegyzék ingyen.

Egészséges gyártmányokért kezességet vállalok.

POLLÁK KÁROLY FÜLÖP

essencia-különlegességek gyára PRÁGÁ-ban.

(Tisztes képviselők kerestetnek.)

A nagy

csillagászati világ-óra

kiállítása

I. évi augusztus hó 13-án (szombaton)

a községi iskola földszinti helyiségeiben

(375-3)

lesz megnyitva.

Előadások: Délelőtt 10 és 11 órakor. Délután 3, 4, 5 és 6 órakor.

Belépti díj: I. hely 30 kr. II. hely 20 kr.

Gyerekek és katonák örmestertől lefelé felét fizetik.